

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

gældende, hvor Talen er om Krigsskade, som den forsikrede normalt ikke har nogen Indflydelse paa at hidføre, men der kan dog ogsaa ved Krigsskader gøres en hel Del for at begrænse disse. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at Begrundelsen for at lade den forsikrede selv bære en Del af Risikoen ikke indskrænker sig til det af det ærede Medlem anførte. Selvrisikoregelen har ogsaa til Formaal at hindre, at Administrationen af Forsikringerne fordyres uforholdsmæssigt. Tænker man sig en Forsikringsordning uden Selvrisiko, er det uden for enhver Tvivl, at Administrationsudgifterne vil blive meget betydeligt forhøjet som Følge af Arbejdet med at opgøre mindre betydelige Skader og som Følge af Uenighed og Tvist om, hvorvidt Skade overhovedet foreligger. Dette sidste, hvorvidt Skade overhovedet foreligger, har i Praksis vist sig ofte at kunne give Anledning til Tvivl. Saaledes f. Eks., naar der er Tale om Erstatning for Maskin-anlæg og andre Driftsmidler, der som Følge af Krigen har maattet anvendes paa anden Maade end den sædvanlige, eller naar der er Tale om Indbogenstande, der paastaas forringede som Følge af den Benyttelse, de har været undergivet under de herskende Krigsforhold.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har dernæst henvist til, at de forskellige Krigsforsikringslove ikke har ensartede Selvrisikoregler. Dels er Procentsatserne forskellige, dels sættes Selvrisikoen et Sted i Forhold til den indtrufne Skade og et andet Sted i Forhold til den samlede Værdi af de forsikrede Genstande.

Jeg skal tillade mig i korte Træk at gøre Rede for de Hensyn, der ligger bag ved de forskellige Selvrisikoreglers Fastsættelse, idet jeg gerne i Anledning af den Omtale, som dette Spørgsmaal har været gjort til Genstand for i Pressen, vil benytte Lejligheden til at fastslaa, at de Selvrisikoregler, der indeholdes i de enkelte Krigsforsikringslove, er fastsat med aabne Øjne, om jeg saa maa sige, idet man for hver enkelt af de paagældende Krigsforsikringsordninger har gjort Spørgsmaalet til Genstand for indgaaende Overvejelser.

Loven om Krigsforsikring af Bygninger omfatter kun Skade ved Brand, Eksplosion, Sprængning eller Sammenstyrtning. Den forsikrede maa saaledes her selv bære den Skade, der sker f. Eks. ved Ramponering af en Bygning under dens Benyttelse under Krigsforholdene. Der er altsaa ogsaa ved Krigsforsikringen af Bygninger Risici, som den forsikrede selv maa bære.

Ved Krigsforsikring af Løsøre passede en tilsvarende Selvrisikoregel ikke, idet denne Forsikring maatte omfatte f. Eks. Tab ved Rekvirition af Varer og Ødelæggelse paa anden Maade end ved Brand, Eksplosion, Sprængning eller Sammenstyrtning. Man maatte derfor, naar der var Enighed om, at der ogsaa ved Krigsforsikring af Løsøre skulde bæres en vis Selvrisiko, lave en særlig Regel, og man fastsatte da Selvrisikoen til 5 pCt. af de beskadigede eller tabte Genstandes Værdi før Skaden. Man var, da Loven forberedtes, inde paa det Spørgsmaal, om man kunde lade den forsikrede bære Skaden inden for en vis Procent, ikke blot af de beskadigede eller tabte Værdier, men af samtlige Værdier, der omfattes af Forsikringen. Der var imidlertid Enighed om, at det vilde være at gaa for vidt, hvis man gav saadanne Regler. Et af de Hensyn, der fremførtes, var, at Erhvervsvirksomhedernes Varebeholdninger ofte vil variere stærkt og paa enkelte Tider være ude af Forhold til Virksomhedens Egenkapital, nemlig naar Varelageret er anskaffet for laante Midler; i disse Tilfælde vilde en Selvrisikoregel, der hvilede paa samtlige af Forsikringen omfattede Værdier, komme til at virke vilkaarligt og haardt, og man valgte derfor at sætte Procentsatsen i Forhold til de beskadigede eller tabte Genstandes Værdi før Skaden.

Under Forarbejderne til Loven om Krigsforsikring af privat Indbo var der blandt de sagkyndige Enighed om, at der ikke kunde være Betænkelighed forbundet med at paalægge den forsikrede en Selvrisiko paa en vis Procent af Værdien af hans Indbo. Man blev staaende ved en Sats lydende paa 3 pCt., og Grunden til, at man satte Procentsatsen lavere end efter Loven om Krigsforsikring af Løsøre, hvor den altsaa er 5 pCt., var netop, at Procentsatsen sattes i Forhold til Værdien af det samlede Indbo og ikke som efter Loven om Krigsforsikring af Løsøre alene i Forhold til Værdien af de beskadigede eller tabte Genstande.

Ved Loven om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre fastsattes samme Selvrisikoregel for Landbrugets private Indbo som efter Loven om Krigsforsikring af privat Indbo. For Landbrugets Erhvervsløsøre fastsattes en tilsvarende Selvrisikoregel, dog at Procenten her blev sat til 1½, og denne Nedsættelse hviler paa den Betragtning, at Landbrugets Driftsmidler i Modsætning til det private Indbo maa forudsættes at skulle fornyes i fuldt Omfang, saafremt Krigsskade indtræffer.